

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตั้งชื่อของคนไทยในแง่มุมต่าง ๆ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น ๕ บท คือ บทที่ ๑ บทนำ กล่าวถึงจุดมุ่งหมายและขอบเขตของการวิจัย บทที่ ๒ กล่าวถึงความเป็นมาของการตั้งชื่อและการตั้งชื่อตามหลักโหราศาสตร์ของคนไทย บทที่ ๓ ศึกษาและเปรียบเทียบผู้ตั้งชื่อและเงื่อนไขในการตั้งชื่อ บทที่ ๔ ศึกษาความสัมพันธ์ของชื่อบุคคลในครอบครัวเดียวกัน และบทที่ ๕ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าความเป็นมาของการตั้งชื่อของคนไทยสอดคล้องกับค่านิยมและความเชื่อของคนไทยมาตลอดทุกยุคทุกสมัย เป็นต้นว่า ความเชื่อเรื่องอำนาจลี้ลับ และความเชื่อทางพุทธศาสนา ส่วนหลักโหราศาสตร์ในการตั้งชื่อที่เป็นที่นิยมได้แก่ "นามทักษาปกรณ์" ซึ่งแบ่งเป็น ๓ หลัก คือ หลักการตั้งชื่อตามอักษรวันเกิด หลักการตั้งชื่อนามกำเนิด และหลักการตั้งชื่อนามปีเกิด ทั้งนี้ทุกหลักล้วนแนะนำให้หลีกเลี่ยงอักษรที่เป็นกาลกิณี

ผลการศึกษาเรื่องผู้ตั้งชื่อพบว่าผู้ตั้งชื่ออาจได้แก่ บิดามารดา พระภิกษุ ญาติผู้ใหญ่ ผู้รู้ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดของทารก โดยบิดามารดาเป็นผู้ตั้งชื่อเป็นส่วนใหญ่ และมีแนวโน้มว่าบิดามารดาจะตั้งชื่อน้อยลงแต่จะเลือกชื่อจากหนังสือแนะนำการตั้งชื่อนำขึ้น ส่วนเงื่อนไขในการตั้งชื่อพบว่ามี ๘ เงื่อนไข คือ เพศ หลักโหราศาสตร์ ความหมาย ความไพเราะ ความแปลกใหม่ ชื่อบุคคลในครอบครัว นามสกุล การเขียนแบบ และเสียงที่อาจเกิดปัญหา โดยกลุ่มอายุน้อยมีแนวโน้มว่าจะตั้งชื่อให้มีความแปลกใหม่มากขึ้น

ผลการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของชื่อบุคคลในครอบครัวเดียวกันพบว่ามีความสัมพันธ์ ๔ ประเภท ได้แก่ ความสัมพันธ์ทางเสียง ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หน้า ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หลัง ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้นของทุกพยางค์ และความสัมพันธ์ทางเสียงสัมผัสสระ ความสัมพันธ์ทางพยางค์ ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางรูปพยางค์หน้าและความสัมพันธ์ทางรูปพยางค์หลัง ความสัมพันธ์ทางคำ และความสัมพันธ์ทางความหมาย โดยกลุ่มอายุน้อยมีแนวโน้มว่าจะตั้งชื่อบุคคลในครอบครัวให้มีความสัมพันธ์กันมากขึ้น